

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Miklové a přísedících Mgr. Miloslavy Fialové a Miroslava Dubského v hlavním líčení dne 19.5.2020 takto:

Obžalovaný

L. T.,

nar. xxx v Xxx, skladník, trvale bytem Xxx, okres Xxx, aktuálně ve výkonu vazby ve Vazební věznici Xxx,

je vinen, že

dne 22.9.2019 v době od 13:15 hodin do 13:45 hodin v suterénu domu na Xxx, Xxx, v afektu vyvolaném předchozí sexuálně motivovanou interakcí s poškozeným J. V., nar. xxx, opakovaně napadl poškozeného J. V. přesně nezjištěnou bodnosečnou zbraní, kterou krátce předtím vzal ze stolu nacházejícího se v předmětném suterénním prostoru, a touto zbraní mu do hlavy zasadil větší počet bodných a trzně zhmžděných ran, čímž poškozenému mimo jiné způsobil zlomeniny lebky v oblasti čelní a v oblasti levé spánkové krajiny, zlomeninu týlní kosti, zlomeninu těla dolní čelisti, pohmoždění až rozhmoždění pólu levého spánkového laloku mozku, krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou a krevní výron pod pavučnici s provalením do komorového systému mozku, přičemž těmito zraněním neslučitelným se životem J. V., nar. xxx, nedlouho po útoku podlehl,

tedy: jiného úmyslně usmrtil,

čímž spáchal

zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se:

podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **10 /deseti/ roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným:

O. V., nar. xxx, bytem trvale Xxx, Xxx, na náhradu nemajetkové újmy částku ve výši 200.000 Kč spolu s 10% úrokem z prodlení ode dne 20.5.2020 do zaplacení,

M. V., nar. nar. xxx, bytem trvale Xxx, Xxx, na náhradu nemajetkové újmy částku ve výši 600.000 Kč spolu s 10% úrokem z prodlení od 20.5.2020 do zaplacení,

Ing. P. S., nar. xxx, bytem trvale Xxx, Xxx, na náhradu nemajetkové újmy částku ve výši 400.000 Kč spolu s 10% úrokem z prodlení od 20.5.2020 do zaplacení,

D. V., nar. xxx, bytem trvale Xxx, Xxx částku ve výši 400.000 Kč spolu s 10% úrokem z prodlení od 20.5.2020 do zaplacení,

a dále Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Praha 3, Orlická 25020/4, IČ: 41197518, na náhradě majetkové újmy částku ve výši 992 Kč.

Odůvodnění

1. Po dokazování provedeném v průběhu hlavního líčení Městský soud v Praze bez pochybností uzavřel, že obžalovaný L. T. dne 22.9.2019 v návaznosti na předchozí emailovou komunikaci nejprve krátce /po dobu 6 vteřin/ v čase 11:16 hodin telefonoval poškozenému, s nímž se znal již několik let, prodal mu v několika případech součásti krampusových kostýmů, následně odjel z místa svého bydliště do Xxx za poškozeným, s nímž se nedlouho po 13:15 hodině setkal před domem v ulici Xxx. Společně vešli do krytu v suterénu domu, užívaného poškozeným, když bezprostředně po příchodu poškozený za nimi zamkl vchodové dveře. Následně obžalovaný prodal poškozenému za částku 6.000 Kč krampusovou masku, stran ulomeného rohu, který zapomněl obžalovaný doma, se shodli, že jej obžalovaný zašle poškozenému poštou. Následně poškozený vyzval obžalovaného, aby před ním masturboval a užil dildo, o jehož zajištění poškozený požádal

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

obžalovaného před několika dny a které obžalovaný zakoupil. Obžalovaný pobídka poškozeného akceptoval, když několik dní před útokem poškozený navrhl, že „by si chtěl užít“, měl za to, že by se takto mohl smazat zhruba rok starý dluh ve výši 10.000 Kč /tehdy si obžalovaný vzal zálohu ve výši 15.000 Kč za krampusový kabát, tento však poškozenému nepasoval, následně obžalovaný na dodání kožichu rezignoval, a peníze poškozenému nevrátil/. Za situace, kdy obžalovaný masturboval, pak po určité době poškozený slovně naznačil, že se chce do uspokojování také fyzicky zapojit, čehož se obžalovaný zděsil, toto vedlo u obžalovaného k rozvoji panické reakce a vystupňování silného afektu strachu a vzteku, kdy na krátký situační úsek obžalovaný předmětný afekt nezvážl a poškozeného opakovaně napadl přesně nezjištěnou bodnosečnou zbraní typu řemdicích či palcát. Tuto zbraň obžalovaný po příchodu do krytu vzal z jednoho ze stolů, kde byl vystaven, a skryl ji do rukávu mikiny, již měl na sobě, tohoto si poškozený nevšiml, z rukávu ji obžalovaný vytáhl až v okamžiku útoku. Poškozený v důsledku útoku utrpěl celkem 18 bodných a tržnězhmožděných ran, když počet ran nicméně s ohledem na charakter zbraně neodpovídal počtu úderů, a to konkrétně zlomeniny lebky v oblasti čelní a v oblasti levé spánkové krajiny, zlomeninu týlní kosti, zlomeninu těla dolní čelisti, pohmoždění až rozmoždění pólu levého spánkového laloku mozku, krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou a krevní výron pod pavučnici s provalením do komorového systému mozku, přičemž těmto zraněním poškozený nedlouho po útoku podlehl. Pokud by však poškozenému byla bezprostředně po útoku poskytnuta odborná neurochirurgická péče, byla jistá naděje na záchranu života poškozeného. Útok byl ze strany obžalovaného veden násilím tupým velkou intenzitou.

2. Závěr o skutkovém ději shora popsáném soud učinil ve světle výpovědi obžalovaného, výpovědi znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a odvětví psychiatrie a klinické psychologie, protokolu o ohledání místa činu, odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky přehledu uskutečněné telefonické komunikace /hovory, sms/, okrajově také výpovědi svědkyně L. K., ve vztahu k výroku o náhradě škody pak také z výpovědi svědků P. S. a D. V..
3. V hlavním líčení obžalovaný využil svého práva nevypovídat, proto byla postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu čtena jeho výpověď v procesním postavení obviněného z přípravného řízení. Tehdy L. T. uvedl, že se s poškozeným po delší době kontaktovali zhruba před týdnem, poškozený jej uháněl, aby mu dodal kožich, který si cca rok předtím u obžalovaného předplatil částkou 15.000 Kč. Když obžalovaný sdělil poškozenému, že mu kožich nepřišel, zmínil poškozený, že by si chtěl s obžalovaným sexuálně užít, žádal po obžalovaném obstarat dildo. Obžalovaný to dle svých slov zprvu bral jako legraci, ale pak si řekl, že by se takto dala odmazat část dluhu, proto dildo objednal v sexshopu a v rozhodný den s sebou vzal i jiné své erotické pomůcky. Následně obžalovaný poškozenému sdělil, že mu veze polymerickou masku, když byl před domem v Xxx ulici, zavolal poškozenému, s sebou nesl černou tašku s erotickými pomůckami a krampusovou masku. Sešli se a šli do bunkru, poškozený za nimi zamkl. Uvnitř prodal obžalovaný poškozenému krampusovou masku, to za částku 6.000 Kč, stran ulomeného rohu se dohodli, že jej pošle poštou. Následně mu poškozený ukazoval, jak zkompletoval figurínu krampuse, znovu se zmínil, že když mu tedy obžalovaný nedodal kožich, tak by si s ním chtěl užít. V tu chvíli obžalovaný vzal z jednoho ze stolů, na němž byly vystaveny zbraně, jednu ze zbraní, zastrčil ji do pravého rukávu, dle svých slov „měl obavy, aby z toho nevzniklo něco víc, měl z toho strach“. Obžalovaný na nabídku poškozeného přistoupil, neboť si myslel, že sexem se vyřeší dluh, předtím nikdy sex s mužem neměl, nikdy ani nedostal nabídku sexu za peníze. Přešli do druhé z místností, kde se měl obžalovaný udělat a strčit dildo do otvoru, když si obžalovaný strkal dildo do otvoru, poškozený to komentoval slovy, že řve jako kanec, to obžalovaný klečel zhruba uprostřed místnosti, následně poškozený, který stál ve dveřích, řekl: „sám sis užil dost, tak půjdeme spolu, chci

s tebou“, a svlékl si kalhoty, položil je na židli, šel k obžalovanému. V tu chvíli obžalovaný „dostal setmění, černo před očima, vzbudila se v něm agrese, úzkost“, úplně ho to vylekalo. Obžalovaný si stoupl, kalhoty měl napůl vysvlečené, v tu chvíli zaútočil na poškozeného zbraní do té doby ukrytou v rukávu, jednalo se o – dle slov obžalovaného – špici ve tvaru šídla, s kosočtvercovým tvarem do špičky, dlouhá cca 30 cm, s rukojetí o délce 10 cm. Po prvním úderu poškozený upadl na zem, obžalovaný si natáhl kalhoty a poté ještě jednou nebo dvakrát udeřil poškozeného do levé tváře. Poškozený se dle obžalovaného nestihl bránit, již po první ráně se nehýbal a hodně mu tekla krev z hlavy. Poškozený obžalovaného nenapadl, ale obžalovaný situaci vnímal tak, že jej poškozený v krytu slovně zdržuje, ve smyslu tom, že dokud „spolu něco nebudou mít, tak ho nepustí“. Po útoku sebral obžalovaný zbraň ze země, kam mu spadla po posledním úderu, klíče, zhasnul v krytu světla, kryt zamkl, sedl do vozidla a jel domů, po cestě vyhodil klíče i zbraň. Oblečení, jež měl v rozhodný okamžik na sobě, vydal následně P ČR. K popisovanému „setmění“ obžalovaný doplnil, že tuto situaci již jednou zažil, cca půl roku před rozhodným dnem, kdy po hádce s matkou krzevá neuzamčení dvířek do domu takové setmění prožil, popsal jej tak, že „měl zaostření na jednu konkrétní věc, všude okolo něho bylo černo a viděl jen mámu, na kterou byl rozčilený, tehdy po ní agresivně vyjel, chtěl ji zmáčknot, silně obejmout, omluvit se jí, probrala ho silná facka od matky, mámě tehdy neublížil. V krytu již před rozhodným dnem dvakrát byl.

4. Protokolem o ohledání místa činu – bunkru bývalé civilní obrany nacházejícího se v suterénu domu čp. xxx v ulici Xxx - včetně fotodokumentace bylo prokázáno /když při příjezdu SVS OŘ Praha 4 byly pancéřové dveře do bunkru zajištěny uzamčeným visacím zámkem a uzamčeným hlavním zámkem dveří/, že uvnitř byl nalezen muž v tratilošti krve, ležící na břiše, s pravou rukou pod tělem, oděné do trika a trenkoslípů, z fotodokumentace je zřejmé, že poškozený neměl obuty pantofle. Na židli vlevo od těla byly položeny kalhoty modré barvy s páskem. Dále je z fotodokumentace zjevné, že prostory nejevily známky prohledávání. V jedné z místností stál stůl, na němž byly vystaveny samurajské meče /8 ks/, a další předměty včetně pušky /viz foto č. 70 a 71/. V kalhotách /krat'asech/ nalezených v blízkosti těla poškozeného byla nalezena hnědá látková peněženka s hotovostí ve výši 2.600 Kč a a občanským průkazem, platební kartou a lítačkou na jméno poškozeného. V místnosti se zbraněmi poté byla na lavici u zdi nalezena čertí krampusová maska s odlomeným rohem.

5. Protokolem o ohledání místa činu ze dne 23.9.2019, kdy předmětem ohledání byl notebook Sony Vaio, užívaný poškozeným, jež byl pro účely trestního řízení vydán D. V., resp. ze zálohy emailové komunikace poškozeného /viz CD u čl. 226/, bylo prokázáno, že poškozený odeslal obžalovanému email ze dne 22.9.2019 v čase 10:57 hodin ve znění: „Zdravím L., nemohu se Ti dovolat, zavolej mi, nemůžeš dorazit už ve 13.00 hod. ? S pozdravem J.“, když této zprávě předcházela email: „Ahoj L., jak to vypadá s kožichem ? J.“, a další řada emailů v období od 21.8.2019 do 22.9.2019 týkající se krampusových kostýmů, resp. úpravy kalhot kostýmu a rukávů kožichu. Z emailové komunikace vyplynulo, že stran krampusového kostýmu, resp. kožichu obžalovaný navštívil poškozeného také dne 21.8.2019, kdy se dne 20.8.2019 domluvili na den 21.8.2019, přičemž obžalovaný k poškozenému přijel v 05:37 hodin ráno. Předtím jednali o schůzce na den 10.8.2019 /viz email ze dne 31.7.2019 ve znění:
- „Ahoj L.,
- spočítal jsem to, takže na kožich jsem Ti v podstatě dal zálohu 16 000 Kč, s tím, že doplatím těch 7 000 Kč, tj. celkem 23000 Kč + 24 000 Kč celkem těch ujednaných 47000 Kč. Teď jenom, aby mi kožich seděl hlavně ty kalhoty ! S pozdravem , budu se těšit tobo 10.8.2019., s pozdravem J. V.“, když důvodem setkání měl být prodej kompletu vlkodlaka za částku 48.000 Kč, které obžalovaný nabízel se slovy: „Dám k tomu zvonu a 1 opasek za 48000 Kč s tím, že bych klidně přijel, potřebuju prodat, doma stavím dílnu a stojí to moc peněz, ale zároveň to nechci prodat až moc pod cenou, jak už jsem psal, je to vše nové, jinak maska parádní“. Na tuto zprávu poškozený reagoval: „Pokud potřebuješ

nutně peníze už nyní, přijed' dřívě a já ti zaplatím zálohově a potvrdím ti dlužnou částku se splatností v srpnu, kterou bych ti poslal na účet tobo 10.8.2019, jak se Ti to hodí! S pozdravem J. V. “ a dále: „No, asi bych to bral za 47000 Kč, tj. komplet vkodlaka + tu masku se zkrácenými rohy (pokud mi bude), ev. místo ní tu druhou, za kterou jsem nabízel nejdříve těch 12000 Kč, vezmi je ev. obě, možná se dohodneme, že bych přibodil s tím, že vezmu ke kompletu obě. Pokud mi budou sedět, asi budou, když sedí Tobě! Pokud bych vzal ještě obě, tak bych přibodil na 59 000 Kč, to bys měl na dílnu slušný peněz. Pokud souhlasíš, stáhni je z nabídky a v první polovině, přijed' nejlépe 10.8. 2019 (přibudou mi peníze na účtu, mám u sebe momentálně 41 000 Kč). Sejdeme se v tom mém krytu, nechci, aby u tobo byla přítelkyně, spustila by povyk, že utrácím! S pozdravem J. V. “

6. Při ohledání motorového vozidla Škoda Fabia Combi, rz: xxx, byla v kufru vozidla nalezena papírová krabice s erotickými pomůckami.
7. Výpovědí MUDr. Jiřího Hladíka, znalce z oboru zdravotnictví, soudního lékařství, bylo prokázáno, že zevní prohlídkou a pitvou poškozeného J. V. byla zjištěna následující poranění: mnohočetné tržně zhmožděné rány kombinované s bodným poraněním v počtu celkem 18 ran /tyto však neodpovídají počtu úderů, neboť souvisí s charakterem použitého nástroje/ na levé polovině obličeje a ve vlasaté části hlavy s krevními výrony v měkkých pokrývkách lebních, podkožním krevním výronem a oděrkou levé tváře, zlomeniny lebky charakteru bodných poranění v místě čelní, levé spánkové a týlní kosti, zlomenina těla dolní čelisti vlevo, pohmoždění až rozhmoždění pólu levého spánkového laloku mozku, krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou, krevní výron pod pavučnici s provalením do komorového systému mozku, úrazový otok mozku, dvě pruhovité hluboké oděrky na zadní ploše krku, dvě tržně zhmožděné rány kombinované s bodným poraněním a hlubší oděrka na zevní ploše levého ramene a paže, podkožní krevní výron na malíkové hraně pravého předloktí. V souvislosti s poraněními bylo zjištěno vdechnutí krve do plic malého rozsahu s akutní plicní rozedmou. Zjištěné chorobné změny se na smrti nepodílely ani ji neurychlily. Příčinou smrti poškozeného byl úrazový otok mozku při pohmoždění mozku a krvácení pod pavučnici. Smrt nastala v důsledku poranění hlavy – mnohočetných tržně zhmožděných ran kombinovaných s bodnými poraněními. Shora vymezená poranění pak dle znalce vznikla zažíva, do několika minut před smrtí, v krátkém časovém odstupu, a to opakovaným působením tupého násilí velké intenzity na levou polovinu obličeje a vlasatou část hlavy a malé až střední intenzity na zadní plochu krku, levé rameno a paži a pravé předloktí a lze je dobře vysvětlit opakovanými /více než dvěma/ údery tupým podlouhlým nástrojem s ostrými hranami charakteru palcátu, řemdichu, hrotnatého kopí. Zranění utrpená poškozeným byla vážná, život bezprostředně ohrožující. Pokud by však poškozenému byla poskytnuta okamžitá vysoce specializovaná lékařská pomoc, bylo by lze připustit, že by smrt poškozeného mohla být odvrácena. Krev poškozeného vykazovala skupinovou příslušnost „x“, analýzou vzorku krve a moči nebyla prokázána přítomnost ethanolu ani dalších těkavých toxikologicky významných látek a nebyly prokázány žádné extraktivní toxikologicky významné látky ani jejich metabolity.
8. Ze znaleckého posudku z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky, jež byl v hlavním líčení postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu státního zástupce a obžalovaného čten, bylo zjištěno, že zkoumáním navigace zn. Garmin zajištěné při ohledání motorového vozidla Škoda fabia combi, užívané obžalovaným, byly ke dni 22.9.2019 zaznamenány dvě cesty, a sice cesta od 12:39 hodin z bodu poblíž Xxx, končící v bodě cca Xxx, dne 22.9.2019 v čase 13:10 hodin, a cesta z bodu Xxx, od 13:46 hodin končící v bodě cca obce Xxx, křižovatce silnic č. xx a xx dne 22.9.2019 v čes 14:37 hodin. V paměti navigace byla uložena v menu „Kam vést“ adresa Xxx. Zkoumáním mobilního telefonu užívaného obžalovaným bylo zjištěno telefonní číslo xxx poškozeného uložené jako „Xxx“ a komunikace poškozeného s obžalovaným ode dne 22.8.2019, kdy si několikrát volali, dále dne 23.8.2019 /sms zprávy v době 05:23 a 05:37 hodin/ a dne 22.9.2019 a následně dne 22.9.2019 v 11:16 hodin. Údaji o uskutečněném telekomunikačním provozu účastnické

stanice obžalovaného bylo prokázáno, že v čase 13:09:57 – 13:10:43 hodin, kdy mu bylo doručeno 5 sms zpráv, tři z nich byly od poškozeného J. V., byl předmětný telefonní přístroj lokalizován buňkou Xxx, Xxx, tj. v bezprostřední blízkosti místa činu. Poškozený J. V. pak v rozhodný den přijal od obžalovaného sms zprávy v čase 10:21, 10:49 a 13:10 hodin, s matkou uskutečnil dva /odchozí/ hovory v čase 08:06 a 12:45 hodin. Až do času 12:36:54 hodin byl mobilní přístroj poškozeného lokalizován buňkou Xxx, od času 12:45 hodin pak buňkou Xxx.

9. Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, MUDr. Petr Kubej /psychiatrie/ a PhDr. Jiří Kloše, Ph.D. /specializace klinická psychologie/, k osobě obžalovaného v hlavním líčení konstatovali následující: Z forenzně psychiatrického a psychologického hlediska bylo lze uzavřít, že prožívání a jednání obviněného v posuzované době mělo charakter vystupňovaného, nezvládnutého afektu, nejednalo se však o afekt patický /chorobný/. Konstelace faktorů, které vnímal jako osobní ohrožení, v něm vyvolala silný pocit úzkosti, strachu a obav, na jejichž základě se následně rozvinula panická reakce a došlo k vystupňování afektu. Afekt přestal být na tento krátký situační úsek řízen logickými volnými procesy, jeho chování mělo zkratkový charakter, nejednalo se o zamýšlenou, předem naplánovanou a organizovanou činnost, naopak to byla reakce, která ve svých důsledcích obžalovaného poškodila. Za racionálních okolností by se takto nechoval. Rozvoj nepřiměřené afektivní odezvy u obžalovaného podnítil fakt, že se setkal s chováním, s nímž dosud nepřišel do kontaktu, s náhodnou situací - bezprostředně hrožícím ohrožením fyzické integrity - se nedokázal vyrovnat. Obžalovaný počítal s tím, že na místě bude sexuálně motivované „něco“ probíhat, byl na to vybaven mentálně i pomůckami, nikoli však skutečně připraven, obžalovaný na takovou situaci nebyl trénovaný, není to zkušený homosexuální prostitut. Pokud se v rozhodné době rozvinula situace směrem už k bezprostřednímu ohrožení fyzické integrity, došlo k překročení regulatorních mezí a reakcí v podobě nezvládnutého afektu. Dle znalců hraničním a zcela kruciólním momentem byla nabídka společného fyzického uspokojování, jako něco, co přesahovalo dosud obžalovaným prožité zážitky, obžalovaný prožíval konflikt hodnotového systému. Znalec MUDr. Petr Kubej doplnil, že celá situace v bunkru byla vedena afektivním, katativně zkresleným myšlením, nikoliv racionální úvahou, nikoli projevem obvyklého formátu osobnosti, osobnost obžalovaného byla v předmětný moment vykořelená ze svého obvyklého reakčního vzorce, proto obžalovaný jednal zbrklým útekem, po činu nebyl schopen racionálně zvážit, co provedl, volat sanitku, celé minuty byly vedeny základním emočním stavem, kdy adaptační kapacita obžalovaného byla překročena a došlo k uplatnění velmi primitivního agresivního obranného jednání, které se projevilo brutalitou činu. V posuzované době byly rozpoznávací i ovládací schopnosti vlivem stupňovaného afektu sníženy podstatně, nejednalo se o plné vymizení těchto schopností, ani stav tomuto se blíží, resp. schopnost rozpoznávací i ovládací byly forenzně významně sníženy, blíže však jejich zachování nežli vymizení. Posuzovaný věděl, co dělá, jeho jednání mělo stále jediný cíl /obrana, útek/, nebyl primárně, pudově agresivní, ale ovlivněn emotivitou nedovedl své jednání v dostatečné míře ovládat. Při afektu byla přítomna zvýšená tendence k neuváženému jednání, vědomí ve vztahu k události nebylo porušeno. Deliktní jednání posuzovaného bylo v daném případě afektogenně podmíněné, na úrovni realizace tohoto jednání byly prokazatelné některé mechanismy zkratkové, kdy k dosažení emočně významného cíle byly bez dostatečného uvážení následků zvoleny nepřiměřené prostředky, posuzovaný byl však podstatnou měrou ovlivněn svými vědomými postoji, v žádném případě se nejednalo o afekt na základě chorobného rozhodnutí. Posuzovaný není osobností xxxx xxxx xxxx. Schopnost resocializace obžalovaného znalci zhodnotili jako dobrou. Znalci u posuzovaného xxxx xxxx xxxx xxx xxx xxxx xxxx. Osobnost posuzovaného xxxxxxx xxxxxx xxxxx xxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxxxx xxxxxx xxxxx xxxx. V projednávaném

jednání nebylo patrné uplatnění žádných patických motivů, ani jiných psychopatologických mechanismů, lze jej vysvětlit jako projev odbrždění zábran k protispolečenskému jednání při velmi silném afektu strachu a vzteku. V souvislosti s popsanou osobnostní strukturou může u něho docházet k afektivně podloženým zkratkovým impulzivním projevům, v rámci nedostatečné racionální kontroly chování, tyto tendence se mohou ve zvýšené míře projevovaly obecně ve vypjatých situacích, při prožívané krivdě a při ohrožení pozitivního sebeobrazu. Znalci nenavrhli uložení žádného ochranného opatření.

10. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, odvětví biologie, ze dne 24.9.2019 /čl. 395/ a ze dne 27.1.20120 /čl. 405/bylo prokázáno, že na páru bot zn. Alpine Pro vydaných obžalovaným byla prokázána lidská krev odpovídající skupinové vlastnosti „x“, když lidská krev byla dále prokázána na ubrusu na stole, čepeli samurajského meče, riflových krat'asech, bundě, triku a teplácích vydaných obžalovaným, když profil DNA stanovený z těchto stop byl shodný s profilem DNA poškozeného J. V.. Erotické pomůcky zajištěné při ohledání vozidla obžalovaného nesly /toliko/ DNA obžalovaného.
11. Videozáznamem pořízeným bezpečnostní kamerou na čerpací stanici Mol v Xxx, Xxx, byl obžalovaný zachycen v čase 13:09:37 hodin, jak vstupuje do prodejny ČS MOL, projde prodejnou a v čase 13:09:59 hodin přistupuje k pokladně, v čase 13:10:25 hodin z prodejny odchází.
12. Výpověďmi D. V. a Ing. P. S. bylo prokázáno, že poškozený J. V. byl se svojí matkou O. V. v každodenním kontaktu, s ohledem na její věk a fakt, že bydlí ve třetím patře v domě bez výtahu, jí vypomáhal s donosem nákupů, obstarání léků, cestami k lékaři a na úřady, s opravami v domácnosti, byl jejím jediným dítětem. S nezletilým synem M. pak měl úzký vztah, se synem žili po celou dobu jeho života ve společné domácnosti, o syna se poškozený aktivně zajímal, pomáhal mu s úkoly, vyzvedával ho ze školy, trávil s ním volný čas. Syn M. se o smrti svého otce dozvěděl dne xxx, v den svých narozenin, smrt otce jej hluboce zasáhla, trpěl xxx xxx, xxx, bylo třeba vyhledat odbornou lékařskou pomoc, nezletilý dochází k MUDr. H., dosud se se smrtí otce nevyrovnal, smutek výrazně zasáhl také do plnění školních povinností. P. S. pak měla s poškozeným dlouhodobý pevný vztah, do společné obývaného bytu se s poškozeným nastěhovali krátce před narozením syna M.. Poškozený J. V. pak měl příjem jak ze starobního důchodu ve výši 18.000 Kč, tak dále z podnikatelské činnosti, kdy poskytoval poradenství v oblasti bezpečnosti práce. Jeho celkový měsíční příjem se pohyboval od 80.000 do 100.000 Kč, skládal se z důchodu, příjmu z pronájmu garáží a příjmu z podnikatelské činnosti. Přes svůj důchodový věk nemluvil o tom, že by přestal podnikat, plánoval zřízení dalšího muzea, byl sběratelem historických zbraní. Se synem D. V. pak společně podnikali, poškozený J. V. byl pro syna mentorem, v práci mu radil, k předmětné podnikatelské činnosti ho fakticky přivedl, s D. měl také pevný blízký vztah, vídali se každý den, D. V. po smrti poškozeného převzal fakticky péči o babičku O. V.. Z výpovědi svědkyně P. S. také vyplynulo, že poškozený J. V. své družce neřekl, že dne 22.9.2019 se má s obžalovaným sejit, nezmínil se, že půjde do bunkru do Xxx ulice, když mu kolem oběda volala, tvrdil jí, že mu není dobře a leží doma.
13. Pokud svědkyně Ing. P. S. akcentovala, že verze obžalovaného o tom, že mu měl poškozený činit sexuální návrhy, je lživá, že poškozený byl heterosexuál a homosexuální styk a svazek odsuzoval, lze stručně shrnout, že výpověď obžalovaného působila přesvědčivě i proto, že objektivně zjištěné okolnosti /z protokolu o ohledání místa činu a ohledání vozidla užívaného obžalovaným ze dne 23.9.2019/ byly v souladu s verzí obžalovaného – poškozený byl nalezen oděn do trička a trenkoslipů, kalhoty byly položeny na židli vedle těla, ve vozidle obžalovaného pak byla nalezena krabice s erotickými pomůckami, svědkyně K. viděla, jak na poškozeného čeká muž s větší sportovní taškou, ze které vyčuhovala polymerická maska čerta /čili v tašce muselo být uloženo něco dalšího, ona papírová krabice s erotickými pomůckami, jinak by maska nevykukovala/. Svědkyně Ing. S. pak sama ve výpovědi uvedla, že s některými věcmi se jí poškozený nesvěřoval, a není nijak

- překvapivé, že se starší muž, otec od rodiny, své partnerce nesvěří stran jiné sexuální preference.
14. Z výpovědi svědkyně A. T. vyplynulo, že v rozhodný den syn štípal dříví, poté z domu odjel, když mu volala, napsal jí sms zprávu, že je v Xxx. Když přijel, zase šel štípat dříví. K předchozí epizodě „setmění“ si svědkyně vybavila, že tehdy se pohádali, syn jí něco odsekl, k ní stál zády, ona mu dala facku, na to konto obžalovaný do svědkyně strčil, pak se rozbrečel a omluvil se jí.
 15. Svědkyně I. K. si vybavila, že v rozhodný den zhruba kolem 13:00 hodiny, čekal na poškozeného před domem muž, z něhož neměla dobrý pocit, takový vágus, měl větší sportovní černou tašku, že které vyčuhovala gumová maska čerta, poškozený vyšel ze sklepa a s mužem se přivítal. Svědkyně obžalovaného v jednacím síni nepoznala. Oba muže zaznamenala naposledy na schodech do sklepa.
 16. Z výpovědi svědkyně M. V. soud nezjistil žádných relevantních okolností.
 17. Jednání obžalovaného soud právně kvalifikoval jako zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný se předmětného jednání dopustil v úmyslu přímém.
 18. Soud nepřehlédl, že obžalovaný uvedl, že situaci v krytu vnímal tak, že jej poškozený v krytu slovně zdržuje, kdy poškozený zmínil, že dokud „spolu něco nebudou mít, tak ho nepustí“. K tomuto soud uzavřel, že obžalovaný jednoznačně nejednal za okolností nutné obrany. Poškozený totiž fakticky proti obžalovanému neužil násilí ani pohrůžky násilí bezprostředního či páchaného na osobě od obžalovaného odlišné, neužil vůči obžalovanému pohrůžku jiné újmy, v rozhodný okamžik nebyl přítomen žádný přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný trestním zákoníkem.
 19. Jednání obžalovaného pak nebylo na místě právně kvalifikovat jako zločin zabití podle § 141 odst. 1 trestního zákoníku /jak navrhovala obhajoba/, neboť na straně obžalovaného nebyly naplněny okolnosti /jiného úmyslně usmrtil/ „v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí myslí“ ani okolnosti představovaná „předchozím zavrženíhodným jednáním poškozeného“.
 20. Bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný – po prvotních vnitřních úvahách nad návrhem poškozeného „sexuálně si užít“ – tuto variantu přijal, objednal dildo, v rozhodný den přivezl s sebou do Xxx také jiné erotické pomůcky. Když se v krytu poškozený znovu zmínil, že jelikož mu obžalovaný nedodal kožich, chtěl by si s obžalovaným užít, obžalovaný tajně vzal z jednoho ze stolů tam vystavenou zbraň /přesně nezjištěnou, zbraň nebyla nalezena a obžalovaný ji pouze stručně popsal, náčrt zbraně pořízen nebyl/ a tuto ukryl do rukávu mikiny, již měl na sobě, protože „měl obavu, aby z toho nevzniklo něco víc, měl z toho strach“. Následně obžalovaný akceptoval verbální pobídku poškozeného, aby před ním masturboval a užil konkrétní erotickou pomůcku. Za této situace pak poškozený, který ze žádné okolnosti nemohl vytušit negativní postoj obžalovaného k fyzickému homosexuálnímu kontaktu /toto obžalovaný nijak neprojevil, naopak objektivně vnímáno akceptoval žádost poškozeného o zajištění dilda a přijal návrh poškozeného, aby se před ním uspokojoval, s cílem takto získat finanční odměnu, resp. takto „odmazat část dluhu“/ nejprve slovně vyjádřil přání přejít k fyzickému kontaktu a vzájemnému uspokojování, následně toto ventilovat fakticky svým jednáním, kdy si své kalhoty.
 21. Je zřejmé, že znak skutkové podstaty zločinu zabití podle § 141 odst. 1 trestního zákoníku „v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného“ naplněn nebyl, poškozený jednal sice nemorálně, když coby náhradu za nedodaný kožich obžalovaného žádal o sex, nicméně jeho jednání nebylo mimořádně zlé, zraňující, ponižující nebo hrozící způsobením závažné újmy na právech tak, jak to má na mysli § 141 odst. 1 trestního zákoníku. Panická reakce a vystupňovaný afekt pak u obžalovaného nenaplnily ani znak skutkové podstaty „v silném rozrušení ze strachu, úleku nebo zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí myslí“, neboť rozhodovací praxe omluvitelné hnutí myslí váže na

existenci podmětu mimořádné intenzity a závažnosti, což tedy návrh poškozeného na vzájemné sexuální uspokojování /vznesený poté, co obžalovaný akceptoval předchozí návrhy poškozeného/ nebyl. Obžalovaný se na vývoji situace, v níž u něho následně došlo k rozvoji panické reakce a vystupňování silného afektu strachu a vzteku také podílel. Bylo prokázáno, že bezprostředně před napadením poškozeného obžalovaný prožíval vnitřní konflikt hodnot, nacházel se v situaci, kterou dosud nezažil, následnou afektivní reakci nezvládl. Obžalovaný pak bezprostředně po zmínce poškozeného o tom, že by si s ním chtěl užít, si skryl do rukávu zbraň, sám to odůvodnil tím, že „měl obavu, aby z toho nebylo něco víc“, tj. zbraní se vybavil, aby ji měl k dispozici, pokud „by z toho mělo být něco víc“. Obžalovaný si byl vědom možnosti, že sexuální aktivity by mohly překročit meze, za nimiž „by se s tím již vnitřně nevyrovnal“, proto měl při sobě zbraň, již tedy následně užil.

22. Lze citovat z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 8. 2010, sp. zn. 7 Tdo 793/2010 (publikovaném pod č. 14/2011 Sb. rozh. tr.), že „spáchání trestného činu zabití podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku je podmíněno silným rozrušením pachatele v době činu, které vyvolal strach, úlek, zmatek nebo jiné omluvitelné hnutí mysli pachatele, anebo vyžaduje předchozí zavrženíhodné jednání poškozeného. Přitom silné rozrušení je duševní stav, v němž pachatel jak vnitřně, tak zpravidla i navenek vykazuje značné emoční vzrušení či neklid, které ovlivňují jeho další jednání a projevují se v průběhu činu, a to bez ohledu na okolnost, zda se na takovém rozrušení podílí též nervová labilita či přímo duševní porucha pachatele (tzv. psychická predispozice), anebo jestli je příčinou silného rozrušení pouze vlastní strach, úlek, zmatek nebo jiné omluvitelné hnutí mysli pachatele. Strach, úlek nebo zmatek pachatele se podřazují pod obecný pojem tzv. omluvitelných hnutí mysli, která pocházejí z polehčujících a pochopitelných duševních stavů pachatele. Tato omluvitelná hnutí mysli mohou navazovat jen na podmínky mimořádné intenzity a závažnosti, protože musí vyvolat silné rozrušení pachatele (např. u strachu půjde o vystupňovanou obavu o život vlastní nebo o život blízkých osob, popřípadě o jinou újmu na zdraví). Nejedná se o pouhé silnější emoce, ale o emotivní prožitky vystupňované, které sice nutně neovlivňují přičetnost, ale vedou ke značnému zúžení vědomí pachatele a k oslabení jeho zábran. K tomu, aby se mohlo jednat o stav silného rozrušení pachatele trestného činu zabití ve smyslu § 141 odst. 1 tr. zákoníku, tedy musí být nějaký mimořádně intenzivní podnět, který by jej mohl vyvolat. Pokud jde o podmínku spočívající v předchozím zavrženíhodném jednání poškozeného, negativní charakter tohoto provokujícího jednání poškozeného a jeho míra musí být v odpovídajícím poměru ke značnému významu objektu skutkové podstaty zločinu zabití, jímž je lidský život. Mělo by tedy jít o úmyslné jednání poškozeného, které je mimořádně zlé, zraňující, ponižující nebo hrozící způsobením závažné újmy na právech. Přitom ve smyslu § 141 odst. 1 tr. zákoníku jde o takové předchozí zavrženíhodné jednání, jehož se dopustil právě poškozený, který byl předmětem útoku pachatele trestného činu zabití, nikoli někdo jiný nebo neznámý.“
23. Při úvaze o druhu a výši trestu soud jednak přihlédl ku zjištění, že v rozhodné době byly schopnosti rozpoznávací i ovládací u obžalovaného forenzně významně sníženy, nebyly však vymizelé ani se tomu neblížily, naopak byly blíže schopnostem plně zachovalým, nežli vymizelým, kdy tedy zmenšená přičetnost, již si obžalovaný nepřivodil, snížila míru zavinění obžalovaného /nevedla však ke snížení závažnosti nebo škodlivosti jednání obžalovaného/. Dále soud a to jako k okolnostem polehčujícím výrazně přihlédl k faktu, že obžalovaný dosud soudně trestán nebyl a žil až do rozhodného dne řádným životem /§ 41 písm. a), písm. o trestního zákoníku/, k trestnému činu se doznal a nad svým jednáním upřímně vyjádřil lítost a v průběhu hlavního líčení se osobně omluvil poškozeným Ing. S. a D. V. /§ 41 písm. n) trestního zákoníku/. Na straně obžalovaného pak soud žádné okolnosti přitěžující neshledal.
24. S přihlédnutím ke zmenšené přičetnosti obžalovaného a s ní související nižší mírou zavinění, ke všem okolnostem polehčujícím a k závěrům znalců z oboru zdravotnictví,

odvětví psychiatrie a klinické psychologie, kteří konstatovali, že možnost resocializace obžalovaného je dobrá, soud uzavřel, že k nápravě obžalovaného a účinné ochraně společnosti by mohl postačovat trest uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 140 odst. 1 trestního zákoníku, tedy trest odnětí svobody v trvání 10 roků. Pro výkon trestu soud obžalovaného zařadil dle dikce § 56 odst. 2 trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou.

25. K návrhu obhajoby učiněnému v závěrečné řeči uložit obžalovanému trest za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku, tedy pod dolní hranici zákonné trestní sazby, soud uvádí, že pro takovýto postup neshledal zákonné podmínky za naplněné. Zmenšenou přičetnost soud zhodnotil při ukládání výměry trestu, tato vedla spolu s polehčujícími okolnostmi s dobrou možností resocializace obžalovaného k uložení trestu na samé spodní hranici zákonné sazby. Doznání obžalovaného a vyjádřená lítost pak soud hodnotil jako doznání a vyjádření lítosti odpovídající svoji intenzitou obvyklé normě, odpovídající doznání a vyjádření lítosti v jiných kauzách. Soud neshledal žádné takové okolnosti případu či poměry obžalovaného odůvodňující použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku.

K výroku o náhradě škody:

26. K trestnímu řízení se svým podáním připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, když její nárok byl prokázán co do důvodu i výše – viz vyúčtování zdravotní péče /čl. 252/, resp. účtovaný výkon představovaný prohlídkou zemřelého mimo lůžkové oddělení a přeprava koronera.
27. K trestnímu řízení se pak řádně a včas připojili také poškození M. V., O. V. a D. V. a Ing. P. S.. Nárok všech čtyř poškozených, blízkých osob poškozeného, resp. nárok matky, dvou synů a družky poškozeného, byl provedeným dokazováním bez pochybností prokázán co do důvodu. Poškozeným byla způsobena nemajetková újma představovaná duševním utrpením ze ztráty blízkého člověka.
28. Podle § 2959 o. z. při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželů, rodičů, dítěti nebo jiné osobě blízké, peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Právo na náhradu za duševní útrapy spojené s usmrcením osoby blízké je právem ryze osobního charakteru a jeho cílem je přiměřeně vyvážit, popřípadě zmírnit nemajetkovou újmu vzniklou pozůstalému v jeho osobnostní sféře a odčinit zásah do práva na budování a rozvíjení rodinných vztahů (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2018, sp. zn. 25 Cdo 293/2018). Újma, která se odčínuje, spočívá především v psychických útrapách (smutku, žalu) způsobených vnímáním smrti blízkého člověka; odčinit je však třeba i další citové strádání, jako např. šok ze zprávy o smrtelném úrazu blízké osoby, ztrátu životní perspektivy, obavy o budoucnost apod. [srov. Bezouška, P. in Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1721, bod V, marg. 22].
29. Při určení výše náhrady za duševní útrapy spojené s usmrcením osoby blízké je třeba zohlednit okolnosti jak na straně pozůstalého, tak i na straně škůdce. Na straně pozůstalého je významná zejména intenzita jeho vztahu se zemřelým, věk zemřelého a pozůstalých, případná existenční závislost na zemřelém a případná jiná satisfakce (jako např. omluva, správní postih škůdce či jeho trestní odsouzení), která obvykle není sama o sobě dostačující, její poskytnutí však může mít vliv na snížení peněžitého zadostiučinění. Zohlednit lze rovněž, byl-li pozůstalý očitým svědkem škodní události, byl-li s jejími následky bezprostředně konfrontován či jakým způsobem se o nich dozvěděl. Kritéria odvozená od osoby škůdce jsou především jeho postoj ke škodní události, dopad události do jeho duševní sféry, forma a míra zavinění a v omezeném rozsahu i majetkové poměry škůdce, které jsou významné pouze z hlediska toho, aby výše náhrady pro něj nepředstavovala likvidační důsledek. Požadavek srovnání výše náhrad přiznaných v některých případech

zásahů do práva na čest, důstojnost, popřípadě soukromí veřejně známých osob ze strany informačních médií a v případech jiných zásahů do osobnostních práv nelze mechanicky vykládat tak, že by náhrada za usmrcení osoby blízké měla být vždy vyšší než náhrada za zásah do jiných osobnostních práv. Za základní částku náhrady, modifikovatelnou s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek, lze považovat v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného /viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.9.2018 pod sp. zn. 25 Cdo 894/2018/.

30. Provedeným dokazováním bylo postaveno najisto, že nezletilý M. V. žil s poškozeným ve společné domácnosti nepřetržitě po celý svůj život, poškozený se mu aktivně věnoval, dělali spolu úkoly do školy, poškozený jej ve škole vyzvedával, trávili spolu volný čas, poškozený pak nezletilému také zajišťoval obživu, resp. příjmy poškozeného zabezpečily dobrou životní úroveň nezletilého. Nezletilý poškozený se pak o smrti otce dozvěděl v den svých narozenin, otce pak ztratil v období rozvíjející se puberty, věku, v němž synové nezbytně potřebují mužský vzor, mužský prvek. Poškozená Ing. P. S. pak měla s poškozeným dlouhodobý partnerský vztah, po smrti pškozeného na svých bedrech nese břímě rodiče samoživitele, jediného pečovatele o společné dítě. Syn D. V. pak měl s poškozeným rovněž pevný, výborný vztah, každodenně se vídali, byli kolegy v práci, resp. partnery v podnikání, J. V. byl pro D. V. jakýmsi mentorem, přivedl jej k současnému podnikání a po smrti otce se D. V. musel vyrovnat fakticky také se ztrátou partnera v podnikání. Ve vztahu k O. V. pak bylo zjištěno, že o ni J. V. každodenně pečoval a byl s ní v kontaktu, zajišťoval pro ni nákupy potravin a léků, cesty k lékařům, komunikaci s úřady, drobné opravy v domácnosti. J. V. pak byl jediným potomkem O. V.. Dále bylo zjištěno, že ve 4. čtvrtletí 2018 činila průměrná hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství celkem 33 840 Kč. Tj. Nejvyšším soudem stanovená základní částka náhrady nemajetkové újmy představované duševními útrapami spojenými s usmrcením blízké osoby by činila 676.800 Kč.
31. Ve světle shora uvedeného soud uzavřel, že nároky sekundárních poškozených tak, jak byly uplatněny v adhezním řízení, jsou oprávněné i co do jejich výše, proto soud uložil obžalovanému zaplatit na náhradě nemajetkové újmy představované duševními útrapami spojenými s usmrcením blízké osoby poškozenému nezl. M. V. částku ve výši 600.000 Kč, poškozeným D. V. a Ing. P. S. shodně částku ve výši 400.000 Kč a poškozené O. V. částku ve výši 200.000 Kč, ve všech případech spolu s úrokem z prodlení v zákonné výši 10% od 20.5.2020 do zaplacení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání má odkladný účinek. O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Městského soudu v Praze podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 19.5.2020

Mgr. Jana Miklová
předsedkyně senátu